

Daarenboven dient vastgesteld te worden dat het Gerecht bij de beoordeling van het bewijs niet éénstemmig en daarmee dan ook paradoxaal heeft geoordeeld, door het voorliggende bewijsmateriaal enerzijds afdoende te achten voor de invulling van de op de Commissie rustende bewijslast aangaande het feit dat de afgifte van de onjuiste certificaten te wijten zou zijn aan een onjuiste weergave van de feiten door de exporteur en anderzijds doch gelijknormig als ontoereikend af te wijzen ter invulling van het namens rekwirant vereiste bewijs dat de Thaisedouaneautoriteiten wisten, minstens redelijkerwijze hadden moeten weten dat de goederen niet voor preferentiële behandeling in aanmerking kwamen.

Het komt aan het Hof toe om fouten die het Gerecht zou begaan hebben bij het lezen en de beoordeling van de als bewijs aangevoerde processtukken als een motiveringsgebrek te sanctioneren. ⁽⁵⁾

2. Wat betreft artikel 239 CDW

Enige middel: het Gerecht heeft, op basis van de foutieve toepassing van artikel 220, lid 2, sub b, CDW resp. de fouten begaan bij de beoordeling van de als bewijs aangevoerde processtukken, ten onrechte geoordeeld dat de omstandigheid waarin rekwirant zich bevindt, geen bijzondere situatie in de zin van artikel 239 CDW oplevert.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest Hof van Justitie van 9 maart 2006, *Beemsterboer*, C-293/04, Jurispr. blz. I-2263.

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Beschikking Hof van Justitie van 11 juli 1996, *An Taise en WWF UK/Commissie*, zaak nr. C-325/94 P, Jurispr. blz. I-3739-3740, punten 28 en 30.

⁽⁵⁾ Arrest Hof van Justitie van 24 oktober 1996, *Commissie/Lisrestal e.a.*, zaak C-32/95 P, Jurispr. blz. I-5399, punt 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Bonn (Duitsland) op 9 september 2009 — Pfleiderer AG/Bundeskartellamt

(Zaak C-360/09)

(2009/C 297/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Bonn

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pfleiderer AG

Verwerende partij: Bundeskartellamt

Prejudiciële vraag

Moeten de kartelrechtelijke bepalingen van het gemeenschapsrecht — inzonderheid de artikelen 11 en 12 van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ en artikel 10, tweede alinea, EG juncto artikel 3,

lid 1, sub g, EG — aldus worden uitgelegd dat personen die ten gevolge van een kartel schade hebben geleden, met het oog op burgerrechtelijke aanspraken geen inzage mogen krijgen in clementieverzoeken en in de door de indieners daarvan in dat verband vrijwillig verstrekte gegevens en documenten die een mededingingsautoriteit van een lidstaat overeenkomstig een nationaal clementieprogramma heeft verkregen in het kader van een (ook) tot toepassing van artikel 81 EG strekkende procedure waarbij een geldboete kan worden opgelegd?

⁽¹⁾ PB L 1, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Antwerpen (Belgique) op 8 september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau tegen SGS Belgium NV, Firme Derwa NV en Centraal Beheer Achmea NV

(Zaak C-367/09)

(2009/C 297/24)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Verweersters: SGS Belgium NV

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Prejudiciële vraag

1. Hebben de bepalingen van de artikelen 5 en 7 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen rechtstreekse werking in de nationale rechtsorden van de lidstaten bij gebrek aan enige beoordelingsmarge van deze lidstaten en zonder dat de nationale instanties uitvoeringsmaatregelen hoeven vast te stellen ?

2. Kan een op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde en door de lidstaat waar de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld, in casu België, erkende firma, die een onjuiste verklaring inzake de lossing in de zin van artikel 18, lid 2, onder c, van verordening (EEG) nr. 3665/87 ⁽²⁾ heeft afgeleverd als een marktdeelnemer in de zin van artikel 1 van verordening 2988/95 dan wel als een persoon die aan het begaan van de onregelmatigheid heeft deelgenomen of als een persoon die voor de onregelmatigheid aansprakelijk kan worden gesteld of die het begaan ervan had moeten voorkomen, in de zin van artikel 7 van voormelde verordening, worden beschouwd?

3. Kan een mededeling van een verslag van onderzoek uitgevoerd door de Economische Inspectie, dan wel een brief waarbij om overlegging van bijkomende stukken ter staving van de invoer ten verbruik, dan wel een aangetekende brief waarbij een sanctie wordt opgelegd, als een onderzoekshandeling of daad van vervolging in de zin van [artikel 3, lid 1, derde alinea,] van verordening 2988/95 worden beschouwd?

(¹) PB L 312, blz. 1.

(²) Verordening van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 23 september 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., thans Netia S.A.

(Zaak C-375/09)

(2009/C 297/25)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Verwerende partij: Tele2 Polska sp. z o.o., thans Netia S.A.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 5 van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (¹), aldus worden uitgelegd dat de nationale mededingingsautoriteit geen beslissing mag geven waarbij wordt vastgesteld dat geen sprake is van een mededingingsbeperkende praktijk in de zin van artikel 82 EG, wanneer zij na afloop van een procedure tot de conclusie komt dat de onderneming het uit deze verdragsbepaling voortvloeiende verbod van misbruik van een machtspositie niet heeft overtreden?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan in een situatie waarin de nationale mededingingsautoriteit naar nationaal mededingingsrecht — indien wordt vastgesteld dat het gedrag van de onderneming niet met het verbod van artikel 82 EG in strijd is — een procedure ter beteugeling van mededingingsbeperkende praktijken slechts kan beëindigen met een besluit waarin wordt vastgesteld dat

geen sprake is van mededingingsbeperkend gedrag, artikel 5, derde volzin, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, aldus worden uitgelegd dat dit een directe rechtsgrondslag vormt voor een beslissing van deze autoriteit dat „voor haar geen reden bestaat om op te treden”?

(¹) PB L 1, blz. 1; bijzondere uitgave in het Pools: Hoofdstuk 08 Deel 02 blz. 205

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts (Letland) op 28 september 2009 — SIA Stils Met/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-382/09)

(2009/C 297/26)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA Stils Met

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vragen

1. Moeten de TARIC-codes 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 en 7312 10 86 19 aldus worden uitgelegd, dat in de jaren 2004 en 2005 producten van staal — kabels zonder bekleding of enkel verzinkt — ongeacht de chemische samenstelling ervan (met uitzondering van roestvrij staal), in het bijzonder gelegeerd staal dat niet van oorsprong was uit Moldavië of Marokko, naargelang de dwarsdoorsnede ervan, onder die codes moesten worden ingedeeld?
2. Moet artikel 14, lid 1, van verordening (EG) nr. 384/96 (¹) van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap aldus worden uitgelegd, dat die bepaling eraan in de weg staat dat op grond van een nationale bepaling (artikel 32, lid 2 van de likums „Par nodokļiem un nodevām”), die voorziet in een regeling voor inbreuken op de belastingwetgeving, een op basis van het bedrag van de antidumpingrechten berekende sanctie (geldboete) wordt opgelegd?

(¹) PB L 56, blz. 1.